

Τι Είναι ο Άνθρωπος;

Διάλεξη 3

Η Κατάρτα της Αμαρτίας

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

«Η αμαρτία είναι οποιαδήποτε παράβαση ή έλλειψη συμμόρφωσης με τον νόμο του Θεού» (Η Σύνομη Κατήχηση του Westminster ερώτηση 14).

II. ΕΛΕΥΣΗ

A. ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΕΙΔΟΣ

Ο Αδάμ και η Εύα δημιουργήθηκαν αναμάρτητοι.

Προκειμένου να συνεχίσουν να ζουν με αυτές τις ευλογίες και να αποφύγουν τις κατάρτες της διαθήκης, έπρεπε να παραμείνουν πιστοί στους όρους της διαθήκης του Θεού (Γένεση 1-2):

- Υποχρεώσεις της διαθήκης:
 - Να γεμίσουν τη γη με ανθρώπους
 - Να την φροντίσουν για να είναι κατάλληλη για την παρουσία του Θεού
 - Να κυβερνήσουν στα υπόλοιπα δημιουργήματα του Θεού
 - Να καλλιεργήσουν τον Κήπο της Εδέμ
 - Απαγορευόταν να φάνε από τον καρπό του Δέντρου της Γνώσης του Καλού και του Κακού.

Το φίδι έβαλε σε πειρασμό την Εύα και την έπεισε να φάει τον απαγορευμένο καρπό, και τον έδωσε στον Αδάμ και έφαγε και εκείνος (Γένεση 3:1-7).

Ο Θεός καταράστηκε τον Αδάμ και την Εύα λόγω της απιστίας τους (Γένεση κεφάλαιο 3 εδάφια 8 έως 24).

«Η Πτώση» – τα γεγονότα από τον πειρασμό του φιδιού ως την κρίση του Θεού, όταν η αμαρτία του Αδάμ και της Εύας προκάλεσε την πτώση της ανθρωπότητας από την εύνοια και τις ευλογίες του Θεού.

Θ' αυξήσω κατά πολύ τη θλίψη και τους πόνους της κυοφορίας σου, και με πόνους θα γεννάς τα παιδιά σου. Η επιθυμία σου θα στρέφεται προς τον άντρα σου, αλλά αυτός θα σε εξουσιάζει (Γένεση 3:16).

καταραμένη θα είναι η γη εξαιτίας σου. Με μόχθο θα την καλλιεργείς σ' όλη σου τη ζωή. Αγκάθια και τριβόλια θα σου βλασταίνει και θα τρώς το χορτάρι του αγρού. Με τον ιδρώτα του προσώπου σου θα τρώς το ψωμί σου, ώσπου να ξαναγυρίσεις στη γη από την οποία προήλθες, γιατί χώμα είσαι, και στο χώμα θα επιστρέψεις (Γένεση 3:17-19).

Συνέπειες της πτώσης (Γένεση 3:16-19):

- Εύα – πόνος στον τοκετό, διαμάχη στη σχέση της με τον Αδάμ, θάνατος
- Αδάμ – δυσκολία υποταγής και καλλιέργειας της γης, θάνατος

B. ΑΤΟΜΙΚΗ ΑΜΑΡΤΙΑ

Η κατάρα του Αδάμ και της Εύας ισχύει για όλους τους φυσικούς τους απογόνους - δηλαδή, όλους τους απογόνους τους εκτός από τον Ιησού Χριστό (Ρωμαίους 5:12-19).

Μέσω ενός ανθρώπου μπήκε στον κόσμο η αμαρτία και μέσω της αμαρτίας ο θάνατος. Έτσι εξαπλώθηκε ο θάνατος σ' όλους τους ανθρώπους, γιατί όλοι αμάρτησαν... το ένα παράπτωμα έγινε αιτία καταδίκης όλων των ανθρώπων... η παρακοή του ενός ανθρώπου έκανε όλη την ανθρωπότητα αμαρτωλή (Προς Ρωμαίους 5:12-19).

Μία πράξη ανυπακοής του Αδάμ καταδίκασε όλη την ανθρωπότητα επειδή ο Αδάμ ήταν ο διαθηκικός αρχηγός του ανθρωπίνου είδους.

Γεννιόμαστε ήδη σε αυτόν τον κόσμο ένοχοι για την αμαρτία του Αδάμ, υποδουλωμένοι στην αμαρτία και καταδικασμένοι στον θάνατο (Α΄ Προς Κορινθίους 15:22)

εθαίνουν όλοι εξαιτίας της συγγένειας με τον Αδάμ (Α΄ Προς Κορινθίους 15:22).

Ο Θεός ήταν γενναιοδωρος μαζί μας όταν επέτρεψε στην ανθρωπότητα να κριθεί μέσω του Αδάμ αφού:

- είχε μεγαλύτερες πιθανότητες να αντισταθεί στον πειρασμό από εμάς.
- αντιμετώπισε, επίσης, πολύ λιγότερο πειρασμό
- δεν γεννήθηκε σε έναν κόσμο όπου η αμαρτία ήταν ανεξέλεγκτη
- δεν υπόκειτο σε αμαρτωλές επιρροές από διάφορους άλλους ανθρώπους
- περπατούσε και μιλούσε με τον ίδιο τον Θεό μες στον Κήπο
- ο τρόπος που γνώριζε και βίωνε τον Θεό υπερείχε του τρόπου με τον οποίο τον γνωρίζουμε εμείς
- κατείχε επίσης και ισχυρό προσωπικό ήθος, αφού δημιουργήθηκε χωρίς αμαρτία

Εάν έπρεπε να αντιμετωπίσουμε εμείς τον ίδιο πειρασμό που αντιμετώπισε ο Αδάμ, θα αποτυγχάναμε παταγωδώς.

Εγώ είμαι η οδός, η αλήθεια και η ζωή· κανείς δεν πηγαίνει στον Πατέρα παρά μόνο αν περάσει από μένα (Κατά Ιωάννην 14:6).

Όλοι ανεξαιρέτως έχουν ανάγκη από συγχώρεση και κάθαρση από την αμαρτία.

Γ.ΑΡΧΙΚΟ ΑΙΤΙΟ

Όταν αναφερόμαστε στο αρχικό αίτιο της ανθρώπινης αμαρτίας, εννοούμε το πρόσωπο που έχει την τελική ευθύνη για αυτήν.

Ο Αδάμ και η Εύα προσπάθησαν και οι δύο να ρίξουν το φταιξιμο σε κάποιον άλλον.:

- Ο Αδάμ κατηγόρησε ρητά την Εύα και κατηγόρησε έμμεσα τον Θεό που την δημιούργησε (Γένεση 3:12).
- Η Εύα κατηγόρησε το φίδι (Γένεση 3:13).

Η γυναίκα που μου έδωσες, εκείνη μου πρόσφερε έναν καρπό και έφαγα (Γένεση 3:12).

Το φίδι με εξαπάτησε και έφαγα (Γένεση 3:13).

Ο Θεός τιμώρησε τον καθένα:

- το φίδι – για την εξαπάτηση της γυναίκας
- Εύα – που εξαπατήθηκε και δεν εμπιστεύτηκε τον Θεό, που έφαγε τον καρπό και που παραπλάνησε τον άντρα της.
- Αδάμ – επειδή παραπλανήθηκε και έφαγε τον καρπό

Η αρχική “αιτία” της αμαρτίας ήταν το φίδι, επειδή ήταν ο πρώτος χαρακτήρας που αναφέρθηκε στην ιδέα της αμαρτίας και ο πρώτος που προσπάθησε να προκαλέσει τους ανθρώπους να αμαρτήσουν.

Ο Αδάμ και η Εύα επέλεξαν ελεύθερα να αμαρτήσουν και, με αυτή την έννοια, προκάλεσαν την ανθρώπινη αμαρτία.

Ο Θεός δεν είναι υπαίτιος ή ένοχος για το κακό, ή για τον εξαναγκασμό κάποιου να αμαρτήσει (Α' Ιωάννου επιστολή 1:5).

Ο Θεός είναι φως, και δεν υπάρχει σ' αυτόν καθόλου σκοτάδι (Α' Ιωάννου 1:5).

Ο Θεός μισεί την αμαρτία και δεν μπορεί να μπει σε πειρασμό από την αμαρτία (Δευτερονόμιο 25:16, Ψαλμός 5:4, Ζαχαρίας 8:17, Ιάκωβος 1:13).

Οι περισσότεροι θεολόγοι απαντούν σε αυτό το ερώτημα σε σχέση με την ελεύθερη βούληση των δημιουργημάτων του Θεού:

- Ο Θεός δημιούργησε τους αγγέλους και τους ευλόγησε με αρκετή ελεύθερη βούληση ώστε να μπορούν να επιλέξουν ανάμεσα στην αμαρτία και την αποφυγή της αμαρτίας.
- Μετά την πτώση των αγγέλων, ο Θεός δημιούργησε την ανθρωπότητα και την έβαλε στον Κήπο της Εδέμ.
- Ο Σατανάς πήρε τη μορφή φιδιού και ξεγέλασε την Εύα να φάει τον απαγορευμένο καρπό.
- Τόσο η Εύα όσο και ο Αδάμ γνώριζαν την εντολή του Θεού και επέλεξαν ελεύθερα να τον παρακούσουν (Γένεση 3:6).

Θυμηθείτε τους αγγέλους που δεν έμειναν πιστοί στο αξίωμά τους, αλλά εγκατέλειψαν την ουράνια κατοικία τους. Ο Κύριος τους έχει φυλακίσει στο σκοτάδι με αιώνια δεσμά, για να δικαστούν τη μεγάλη ημέρα της κρίσεως (Ιούδα 6).

Το σχέδιο του Θεού δεν είναι πάντα ξεκάθαρο, οι λόγοι που επέτρεψε την αμαρτία στον κόσμο είναι κάπως μυστήριοι.

Δια του Χριστού αποκτήσαμε μερίδιο στην κληρονομία του Θεού, γιατί αυτό ήταν απαρχής το σχέδιό του, σύμφωνα με το οποίο πραγματοποίησε το θέλημά του (Προς Εφεσίους 1:11).

Εν τέλει, η αμαρτία θα συντελέσει στο όφελος των πιστών, και θα αποδειχθεί ένα χρήσιμο μέρος του σχεδίου του να μας ευλογήσει (Ρωμαίους 8:28)

Είμαστε βέβαιοι ότι, αν αγαπά κανείς το Θεό, ο Θεός κάνει τα πάντα να συντελούν στο καλό του. Αυτό ισχύει για όσους κάλεσε ο Θεός σύμφωνα με το λυτρωτικό του σχέδιο (Προς Ρωμαίους 8:28).

III. ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ

Η αμαρτία γενικά είναι όσα απαγορεύει, καταδικάζει ή καταριέται ο Θεός.

A.ANOMIA

Η αμαρτία είναι βασικά παράνομη.

Όσοι όμως από σας ψάχνετε να βρείτε τη σωτηρία στο νόμο δεν ανήκετε πια στο Χριστό· έχετε φύγει από τη χάρη του Θεού (Προς Γαλάτας 5:4).

Η καταδικαστική δύναμη του νόμου βρίσκεται στην ικανότητά του να μας δείχνει την αμαρτωλότητά μας (Ρωμαίους 5:20):

- μας επιβάλλει υποχρεώσεις που δεν απαιτούνταν πριν να μας δοθεί ο νόμος
- πυροδοτεί τα αμαρτωλά μας πάθη τραβώντας την προσοχή μας σε ό,τι απαγορεύει.

Ανάμεσα στους δύο γενάρχες μπήκε στο μεταξύ ο νόμος, για να φανούν πόσο πολλά ήταν τα ανθρώπινα παραπτώματα. Κι όπου η αμαρτία φάνηκε στο αληθινά τρομακτικό της μέγεθος, εκεί η χάρη του Θεού την υπερκάλυψε με το παραπάνω (Προς Ρωμαίους 5:20).

Ο νόμος είναι καλός – μια αληθινή αντανάκλαση του χαρακτήρα του Θεού και το πρότυπο με το οποίο διαπιστώνεται η αμαρτία (Ρωμαίους 7:12).

Συνεπώς ο νόμος είναι άγιος, και οι εντολές του επίσης άγιες και δίκαιες και καλές (Προς Ρωμαίους 7:12).

Σκεφτείτε την ανομία της αμαρτίας όσον αφορά τη σχέση διαθήκης του Θεού με την ανθρωπότητα:

- Ό,τι εγκρίνει και ό,τι ευλογεί είναι οι απαραίτητες προϋποθέσεις στον νόμο της διαθήκης του.
- Ό,τι καταδικάζει και καταριέται είναι απαγόρευση στον νόμο της διαθήκης του.

Κάθε πράξη μας γίνεται είτε με υπακοή στη διαθήκη του Θεού είτε με παραβίαση του νόμου της. (Α' Ιωάννη 3:2-4).

Οτιδήποτε είναι αντίθετο με την αγία φύση του Θεού παραβιάζει τον νόμο του (Ιακώβου 2:10-11).

Αγαπητοί μου, τώρα είμαστε παιδιά του Θεού. Τι πρόκειται να γίνουμε στο μέλλον δεν έχει ακόμη φανερωθεί. Ξέρουμε όμως πως όταν ο Χριστός φανερωθεί στη δεύτερα παρουσία του, θα γίνουμε όμοιοι μ' αυτόν, γιατί θα τον δούμε όπως πραγματικά είναι. Όποιος, λοιπόν, μ' εμπιστοσύνη στο Χριστό έχει αυτή την ελπίδα, προετοιμάζεται. Καθαρίζει τον εαυτό του από την αμαρτία, έχοντας ως πρότυπο την καθαρότητα εκείνου. Όποιος αμαρτάνει παραβαίνει το νόμο του Θεού. Η αμαρτία είναι η ίδια η ανομία (Α' Ιωάννου 3:2-4).

Όποιος τηρήσει όλες τις διατάξεις του νόμου και παραβεί μία, θεωρείται παραβάτης όλου του νόμου. Γιατί, αυτός που είπε μη μοιχεύσεις είπε και μη φονεύσεις. Αν όμως δε μοιχεύσεις αλλά φονεύσεις, θεωρείσαι παραβάτης όλου του νόμου (Ιακώβου 2:10-11).

Β.ΧΩΡΙΣ ΑΓΑΠΗ

Η αμαρτία μας δείχνει έλλειψη αγάπης για τον Θεό και τους άλλους.

Η αγάπη προς τον Θεό και τον άνθρωπο υποδηλώνει πιστότητα στις υποχρεώσεις της διαθήκης μας (υπακοή, και μια αγάπη καλοσύνης προς τους άλλους για χάρη της διαθήκης του Θεού.

Αν με αγαπάτε, τηρήστε τις εντολές μου (Κατά Ιωάννην 14:15).

Η αγάπη εκφράζεται σωστά ως υπακοή μόνο όταν αυτός που αγαπάμε έχει εξουσία πάνω μας (Ιωάννης 14:15 · 1 Ιωάννης 5:3 · Δευτερονόμιο 6:5-6).

Ο Θεός θέλει οι άνθρωποι να τον υπακούνε επειδή:

- τον σέβονταν
- ήταν ευγνώμονες για τις ευεργεσίες του στη ζωή τους
- είναι πιστοί στη διαθήκη του
- θησαυρίζουν αυτόν και τον νόμο του στις καρδιές τους

την αγάπη μας για το Θεό την εκφράζουμε τηρώντας τις εντολές του (Α' Ιωάννου 5:3).

Ν' αγαπάς, λοιπόν, τον Κύριο, το Θεό σου, μ' όλη την καρδιά σου, μ' όλη την ψυχή σου και μ' όλη τη δύναμή σου. Να μείνουν στην καρδιά σου οι εντολές αυτές, που εγώ σήμερα σου δίνω (Δευτερονόμιο 6:5-6).

Η αγάπη του Θεού για το λαό του και η αγάπη του λαού του για αυτόν περιγράφονται με όρους πιστότητας στη διαθήκη (Δευτερονόμιο 7:9-13).

Να ξέρετε, λοιπόν, ότι ο Κύριος, ο Θεός σας, αυτός είναι ο μόνος αληθινός Θεός, Θεός αξιόπιστος, που τηρεί τη διαθήκη του και δείχνει την αγάπη του σε χίλιες γενιές, γι' αυτούς που τον αγαπούν και φυλάνε τις εντολές του... Αν προσέχετε να τηρείτε αυτές τις εντολές και να τις εφαρμόζετε, τότε και ο Κύριος, ο Θεός σας, θα μείνει πιστός στην διαθήκη του και στην ευσπλαχνία, που υποσχέθηκε με όρκο στους προγόνους σας. Θα σας αγαπάει, θα σας ευλογεί και θα σας κάνει πολυάριθμους (Δευτερονόμιο 7:9-13).

Σύμφωνα με τον Ιησού:

«Ν' αγαπάς τον Κύριο το Θεό σου μ' όλη την καρδιά σου, μ' όλη την ψυχή σου και μ' όλο το νου σου. Αυτή είναι η πρώτη και πιο μεγάλη εντολή. Δεύτερη, εξίσου σπουδαία με αυτήν: ν' αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου. Σ' αυτές τις δύο εντολές συνοψίζονται όλος ο νόμος και οι προφήτες» (Κατά Ματθαίον 22:37-40).

Η αγάπη για τον Θεό και η αγάπη για τον πλησίον δεν είναι μόνο δύο μισά του Νόμου, αλλά το καθένα συνοψίζει ολόκληρο τον Νόμο (Ρωμαίους 13:9, Γαλάτες 5:14).

Η αμαρτία κατά βάση δείχνει την έλλειψη αγάπης:

- Δείχνει ότι ο Θεός δεν είναι το βασικότερο πρόσωπο στο οποίο αφοσιώνεται η καρδιά μας.

- Προσβάλλει την αντανάκλαση του χαρακτήρα και της εξουσίας του Θεού στον πλησίον μας,

Ο Αδάμ και η Εύα δεν είχαν αγάπη:

- για τον Θεό όταν επαναστάτησαν και παρέβηκαν τη μόνη απαγόρευση της διαθήκης του και όταν πίστεψαν τα ψέματα του φιδιού, αντί για την αλήθεια του Θεού.
- ο ένας προς τον άλλον, όταν δεν διόρθωσε τον τρόπο σκέψης της μετά την εξαπάτησή της, όταν διέπραξε το αμάρτημα που θα είχε αρνητικές επιπτώσεις για αυτήν, αντί να σκεφτεί το καλό της.

Κάθε αμαρτία μας απορρίπτει την αλήθεια του Θεού, δείχνει έλλειψη εμπιστοσύνης στην καλοσύνη του και επαναστατεί εναντίον της εξουσίας του.

IV. ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

“Προπατορικό αμάρτημα”- Η κατάσταση στην οποία γεννιούνται οι άνθρωποι ως αποτέλεσμα της πτώσης του Αδάμ στην αμαρτία.

A.ΔΙΑΦΘΟΡΑ

Η σχέση της ανθρωπότητας με την αμαρτία:

- posse non peccare («η ικανότητα να μην αμαρτάνεις») – Η αρχική αναμάρτητη κατάσταση του Αδάμ και της Εύας
- non posse non peccare («η αδυναμία να μην αμαρτάνεις») – Η διαφθορά αυτή αφείρεσε την ικανότητα του Αδάμ και της Εύας να κάνουν το θέλημα του Θεού και να είναι άξιοι των ευλογιών του.

Το υπόλοιπο ανθρώπινο είδος ήταν καταδικασμένο να γεννηθεί και αυτό στην κατάσταση ηθικής διαφθοράς —υποδούλωση των ανθρώπων στην αμαρτία — (Ιωάννης 8:31-44· Ρωμαίους 6:6-20, 8:6-8· Λουκάς 6:43-45), μέχρι να μας σώσει ο Θεός.

Οι επιθυμίες του αμαρτωλού ανθρώπου οδηγούν στο θάνατο... Όποιος διακατέχεται από τις αμαρτωλές ανθρώπινες επιθυμίες, εχθρεύεται το Θεό, αφού δεν υποτάσσεται στο θεϊκό νόμο, αλλά ούτε και μπορεί να υποταχθεί. Όσοι, λοιπόν, ακολουθούν τις αμαρτωλές επιθυμίες, δεν μπορούν ν' αρέσουν στο Θεό (Προς Ρωμαίους 8:6-8).

Κάθε πτυχή της ανθρώπινης φύσης μας έχει επηρεαστεί πλήρως από την αμαρτία:

- το σώμα μας (Γένεση 3:16-19)
- το μυαλό μας (Ρωμαίους 3:11)
- τις καρδιές μας (Α'Ιωάννη 2:16)

1.Σκέψεις

Η αμαρτία έχει βλάψει την ικανότητά μας για κριτική σκέψη και μας έκανε να πιστεύουμε ότι οι ψευδείς ιδέες είναι αληθινές (Εκκλησιαστής 9:3· Ιερεμίας 17:9· Δευτερονόμιο 29:2-4· Ιωάννης 8:43-47· Εφεσίους 4:17-18).

Τούτο σας λέω και το τονίζω, στο όνομα του Κυρίου: να μη ζείτε πια όπως ζουν οι ειδωλολάτρες, που ακολουθούν τους μάταιους διαλογισμούς τους. Το μυαλό τους είναι σκοτισμένο και έχουν αποξενωθεί από τη ζωή που δίνει ο Θεός, γιατί έχουν άγνοια, κι η καρδιά τους έχει πορωθεί (Προς Εφεσίους 4:17-18).

Δεν είναι αμαρτωλό το ότι παρεξηγούμε τις αλήθειες που είναι δύσκολο να κατανοήσουμε, αλλά είναι αμαρτωλό από μέρους μας να δεχόμαστε λανθασμένες διδασκαλίες και αντιβιβλικούς τρόπους σκέψης (Α' Τιμόθεο 6:3-5).

2.Συμπεριφορά

Η αμαρτία του Αδάμ και της Εύας έγινε το πρότυπο κάθε αμαρτίας που έχει βασανίσει την ανθρωπότητα από τότε.

Ο Θεός έχει παραδώσει την πεσμένη ανθρωπότητα στις αμαρτωλές διαθέσεις της (Ρωμαίους 1:29-32).

Είναι γεμάτοι από κάθε λογής αδικία, πορνεία, πονηρία, πλεονεξία, κακία. Είναι γεμάτοι φθόνο, φόνο, φιλονικία, απάτη και κακοήθεια. Κακολογούν και κατηγορούν ο ένας τον άλλο, μισούν το Θεό, είναι κακοποιοί, υπερήφανοι, αλαζόνες, σκέφτονται μόνο πώς θα βλάψουν τους άλλους, είναι ανυπάκουοι στους γονείς τους. Άνθρωποι χωρίς σύνεση, δεν κρατούν το λόγο τους, δεν έχουν στοργή, διαλλακτικότητα και έλεος. Κι ενώ γνωρίζουν καλά τη θείκη προειδοποίηση, πως όσοι συμπεριφέρονται έτσι είναι καταδικασμένοι σ' αιώνιο θάνατο, όχι μόνο κάνουν όλα όσα αναφέραμε, αλλά και επιδοκιμάζουν όσους βλέπουν να συμπεριφέρονται έτσι (Προς Ρωμαίους 1:29-32).

3. Συναισθήματα

Η διαφθορά της αμαρτίας μάς εμποδίζει να αγαπάμε τον Θεό και τον πλησίον όπως θα έπρεπε, αποτρέποντας μας από την εκδήλωση άλλων ενάρετων συναισθημάτων.

Κάθε άνθρωπος παλεύει με την απληστία, τη λαγνεία, την υπερηφάνεια, το μίσος, τον άδικο θυμό και με κάθε άλλο είδος αμαρτωλών συναισθημάτων (Μάρκος 7:21-22, Ιακώβος 1:14-15).

Γιατί μέσα από την καρδιά των ανθρώπων πηγάζουν οι κακές σκέψεις, μοιχείες, πορνείες, φόνοι, κλοπές, πλεονεξίες, πονηρίες, δόλος, ακολασία, φθόνος, βλασφημία, αλαζονεία, αφροσύνη (Κατά Μάρκον 7:21-22).

Καθένας μπαίνει σε πειρασμό από τη δική του επιθυμία. Αυτή τον παρασύρει και τον εξαπατάει· έπειτα η επιθυμία αυτή συλλαμβάνει το κακό και γεννάει την αμαρτία· κι η αμαρτία, όταν ολοκληρωθεί, φέρνει το θάνατο (Ιακώβου 1:14-15).

Εκτός από τη σωτήρια χάρη του Θεού, δεν έχουμε καμία ικανότητα να ευχαριστήσουμε τον Θεό.

B.ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

Οι άνθρωποι δημιουργήθηκαν για να:

- κυβερνήσουν τον κόσμο σε συναναστροφή μαζί του.
- επεκτείνουμε τον Κήπο της Εδέμ σε ολόκληρη τη γη, ώστε να γίνει όλη η δημιουργία η επίγεια βασιλεία του.
- ζήσουν ως ενωμένο γένος, κυβερνώντας με πνεύμα συνεργασίας και αγάπης στη δημιουργία ως αντιβασιλείς ή υποτελείς βασιλιάδες του Θεού.

Η αμαρτία, όμως, διέλυσε τη φιλία μας με τον Θεό και κατέστρεψε τις σχέσεις που έχουμε μεταξύ μας (Γένεσης 4-6)

Η πράξη της επανάστασης του Αδάμ και της Εύας κατά του Θεού μετέτρεψε ολόκληρο το γένος μας σε εχθρούς του Θεού (Εφεσίους 2:1-3 · Ρωμαίους 5:10).

Ήσασταν κι εσείς άλλοτε πνευματικά νεκροί εξαιτίας των παραπτώματων και των αμαρτιών σας. Ζούσατε τότε σύμφωνα με τις απαιτήσεις αυτού εδώ του κόσμου, υπακούοντας στον άρχοντα των πονηρών δυνάμεων που βρίσκονται ανάμεσα σε ουρανό και γη, στο σατανικό πνεύμα που εξακολουθεί να εξουσιάζει όσους δεν υπακούν στο Θεό. Έτσι, σαν κι αυτούς, ζήσαμε κάποτε κι εμείς όλοι: ήμασταν δούλοι στις επιθυμίες μας και κάναμε ό,τι ήθελε το αμαρτωλό εγώ μας. Η αμαρτωλή μας φύση μας οδηγούσε, όπως και τους υπόλοιπους ανθρώπους, σε πράξεις που προκαλούσαν την οργή του Θεού (Προς Εφεσίους 2:1-3).

Παρ' ό,τι ήμασταν εχθροί με το Θεό, μας συμφιλίωσε μαζί του ο σταυρικός θάνατος του Υιού του (Προς Ρωμαίους 5:10).

Οι Χριστιανοί, εξακολουθούμε να δυσκολευόμαστε να αντιμετωπίσουμε ο ένας τον άλλον με αγάπη και συμπόνια (Ιακώβος 4:1-2).

Από πού προέρχονται οι πόλεμοι κι από πού οι μεταξύ σας διαμάχες; Δεν προέρχονται από τα πάθη σας που μάχονται μέσα σας; Επιθυμείτε κάτι και δεν το έχετε. Για να το αποκτήσετε, φονεύετε και μισείτε· και όμως δεν μπορείτε να το πετύχετε. Αγώνιζεστε και πολεμάτε και δεν αποκτάτε αυτό που επιδιώκετε, γιατί δεν το ζητάτε από το Θεό (Ιακώβου 4:1-2).

Γ. ΘΑΝΑΤΟΣ

Όταν ο Αδάμ επαναστάτησε εναντίον του Θεού, τέθηκε όλο το ανθρωπινό είδος υπό την κατάρα του θανάτου (Προς Ρωμαίους 5:12-17).

Μέσω ενός ανθρώπου μπήκε στον κόσμο η αμαρτία και μέσω της αμαρτίας ο θάνατος. Έτσι εξαπλώθηκε ο θάνατος σ' όλους τους ανθρώπους, γιατί όλοι αμάρτησαν... Γιατί εάν η παράβαση ενός ανθρώπου είχε σαν συνέπεια το θάνατο όλων... Ήταν αρκετό, λοιπόν, το παράπτωμα ενός ανθρώπου, για να κυριαρχήσει ο θάνατος σ' όλον τον κόσμο, εξαιτίας του ενός ανθρώπου (Προς Ρωμαίους 5:12-17).

Ο Αδάμ πέθανε πνευματικά ως συνέπεια της απιστίας του στη διαθήκη του Θεού, και οι φυσικοί του απόγονοι είναι πνευματικά νεκροί πριν πιστέψουν στον Χριστό (Εφεσίους 2:1-5).

Ήσασταν κι εσείς άλλοτε πνευματικά νεκροί εξαιτίας των παραπτώματων και των αμαρτιών σας. Ζούσατε τότε σύμφωνα με τις απαιτήσεις αυτού εδώ του κόσμου, υπακούοντας στον άρχοντα των πονηρών δυνάμεων που βρίσκονται ανάμεσα σε ουρανό και γη, στο σατανικό πνεύμα που εξακολουθεί να εξουσιάζει όσους δεν υπακούν στο Θεό. Έτσι, σαν κι αυτούς, ζήσαμε κάποτε κι εμείς όλοι... Ο Θεός όμως... ενώ ήμασταν πνευματικά νεκροί εξαιτίας των παραπτώματων μας, μας ξανάδωσε ζωή μαζί με το Χριστό (Προς Εφεσίους 2:1-5).

Έχουμε πνευματική ζωή αν έχουμε τον Χριστό μέσα μας, αλλά αν δεν βρίσκεται μέσα μας ο Χριστός, τότε είμαστε πνευματικά νεκροί (Προς Ρωμαίους 8:10).

Αν όμως ο Χριστός κυριαρχεί στην ύπαρξή σας, τότε εξακολουθείτε βέβαια να πεθαίνετε σωματικά εξαιτίας της αμαρτίας, αλλά το Πνεύμα σας δίνει ζωή, επειδή ο Θεός σας δικαίωσε (Προς Ρωμαίους 8:10).

V.ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗΣ

1. Σύμφωνα με τη Σύνομη Κατήχηση του Κατήχηση του Westminster, τι είναι η αμαρτία; Περιγράψτε την προέλευση της αμαρτίας στο ανθρώπινο γένος ξεκινώντας με τη δημιουργία του Αδάμ και της Εύας μέσω της Πτώσης.
2. Γιατί η αμαρτία του Αδάμ επηρέασε όλους τους φυσικούς του απογόνους; Ποια πλεονεκτήματα είχε ο Αδάμ για να αντισταθεί στον πειρασμό της αμαρτίας;
3. Τι εννοούμε όταν μιλάμε για το «αρχικό αίτιο» της ανθρώπινης αμαρτίας; Χρησιμοποιώντας συγκεκριμένες βιβλικές αναφορές, εξηγήστε πώς η Αγία

Γραφή διδάσκει ότι ο Θεός δεν είναι ο τελικός συγγραφέας της πτώσης της ανθρωπότητας στην αμαρτία.

4. Δώστε μια σύντομη ανασκόπηση της διδασκαλίας του Παύλου σχετικά με το ρόλο του νόμου στη σωτηρία. Πώς η αμαρτία είναι θεμελιωδώς άνομη;
5. Ποια είναι η κύρια έκφραση της αγάπης μας για τον Θεό; Πώς μας βοηθά αυτό να δούμε ότι η αμαρτία, στην ουσία, είναι χωρίς αγάπη;
6. Τι είναι το «προπατορικό αμάρτημα»; Πώς επηρεάζει η διαφθορά της αμαρτίας τις ιδέες, τις συμπεριφορές και τα συναισθήματά μας;
7. Ποια ήταν η αρχική πρόθεση του Θεού για τη σχέση μας μαζί του και με άλλους; Πώς μας έχει αποξενώσει η αμαρτία από τον Θεό και τους άλλους ανθρώπους;
8. Τι σημαίνει να είσαι πνευματικά νεκρός; Αν όλοι γεννηθήκαμε σε αυτόν τον κόσμο ένοχοι για την αμαρτία του Αδάμ και καταδικαστούμε σε θάνατο, πώς μπορούμε να αποφύγουμε την επιρροή της αμαρτίας στο μέλλον;

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Πώς επηρεάζει η αμαρτία την καθημερινότητά σας; Πώς επηρεάζει τη σχέση σας με τον Θεό;
2. Όταν ο Αδάμ και η Εύα αμάρτησαν για πρώτη φορά, και οι δύο προσπάθησαν να μεταθέσουν την ευθύνη για τις πράξεις τους σε άλλους. Σύμφωνα με την Αγία Γραφή, πώς πρέπει να αντιδρούμε όταν έχουμε αμαρτήσει; Γιατί αυτό είναι σημαντικό;
3. Τι θα λέγατε σε κάποιον που ρωτάει πώς γίνεται ένας στοργικός Θεός μπορεί και επιτρέπει την αμαρτία, τον πόνο και τον θάνατο στον κόσμο;

4. Είναι καλό που ο Θεός έδωσε στην ανθρωπότητα την ελευθερία της βούλησης ή θα ήταν καλύτερα να μην μπορούσαμε να αμαρτήσουμε; Εξηγήστε την απάντησή σας.
5. Πώς ο νόμος του Θεού μας δίνει ελευθερία; Πώς η ανυπακοή στο νόμο του Θεού μας κάνει σκλάβους της αμαρτίας;
6. Ο Ιησούς μας είπε ότι η μεγαλύτερη εντολή είναι να αγαπάμε τον Θεό και η δεύτερη μεγαλύτερη εντολή ήταν να αγαπάμε τον πλησίον μας (Ματθαίος 22:37-40). Εάν η αμαρτία είναι βασικά μη αγάπη, πώς μπορούμε να εκφράσουμε την αγάπη με πρακτικούς τρόπους τόσο στον Θεό όσο και στους γύρω μας;
7. Η Αγία Γραφή μας λέει ότι οι άπιστοι ζουν «στη ματαιότητα της σκέψης τους» (Εφεσίους 4:17). Πώς μπορεί να πετύχουμε στον ευαγγελισμό όταν οι άπιστες καρδιές και νους μαυρίζουν από την αμαρτία;
8. Οι Χριστιανοί συχνά συνεχίζουν να παλεύουν με τις ίδιες αμαρτίες και μετά την αναγέννηση τους εν Χριστώ. Ποιες αμαρτίες συνεχίζουν να σας προκαλούν στην πορεία σας με τον Χριστό; Πού έχετε δει τη νίκη στη ζωή σας κατά της αμαρτίας; Πώς συνεχίζετε να ενισχύετε τις άμυνές σας ενάντια στον πειρασμό της αμαρτίας;
9. Ποιο είναι το πιο σημαντικό πράγμα που μάθατε σε αυτό το μάθημα;